

Arrest

nr. 192 239 van 20 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

1.1. Ten aanzien van T., N. E.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. U bent geboren in Dahula, provincie Nineveh (Mosul), en woonde daar op hetzelfde adres tot uw vertrek uit Irak. U bent tot het zesde jaar van het basisonderwijs naar school gegaan en rond 1999 stopte u met uw studies. Nadien begon u als verkoper te werken in de kruidenierszaak van uw vader, waar u werkte tot uw vertrek uit Irak op 3 augustus 2014. Tussen 1999 en 2000 was u één jaar lid van de 'Parti' (de Koerdische Democratische Partij). U bent op 22 februari 2007 gehuwd met T. B. J. (CG 16/18275B en OV X), die momenteel samen met u in België verblijft en asiel heeft aangevraagd. Jullie hebben één zoon en twee dochters, alle drie verblijven ze hier in België.

Op 3 augustus 2014 vernam u dat de Islamitische Staat (IS) Sinjar binnengevallen was en hoorde u wat zij met de burgers, vrouwen en kinderen deden. U was aan het werken in de winkel, toen u door familie opgebeld werd en zij zeiden dat alle burens aan het vertrekken waren. Hierop besloot u ook te vertrekken en Irak te verlaten. Op 3 augustus 2014 vertrok u uit Irak en ging u te voet en met de bus naar Turkije. U verbleef gedurende een periode van ongeveer twee jaar illegaal in Turkije en besloot op 3 september 2016 Turkije te verlaten. Van Turkije reisde u verder om vervolgens via Servië, Hongarije en Oostenrijk in België aan te komen. U kwam hier aan op 19 oktober 2016 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw herkomst en de door u aangehaalde verblijfplaatsen in de provincie Nineveh te Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, vanaf uw geboorte in 1983 tot uw vertrek uit Irak op 3 augustus 2014 in de stad Dahula, provincie Nineveh, Centraal-Irak, gewoond te hebben (CGVS, p. 7-8).

Vooreerst doet uw gebrekkige kennis over uw regio afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst en verblijfplaatsen. Hoewel u wel kan vertellen dat Dahula behoort tot het Sinjar-district binnen de provincie Mosul (Nineveh), slaagt u er noch in te vermelden welke andere districten er zijn binnen deze provincie noch uit welke sub-districten het Sinjar-district samengesteld is. Verder heeft u geen idee welke stammen er allemaal in uw regio wonen, slaagt u er ook niet in om de naam van de burgemeester van Dahula te vermelden, kan u bijzonder weinig steden uit de omgeving opnoemen (zie ook infra) en heeft u geen enkel idee welke plaatsen er aan de andere kant van de Sinjar-berg gelegen zijn (CGVS, p. 8-10). Ook blijft u bijzonder vaag en algemeen wanneer u gevraagd wordt om uw school binnen Dahula te situeren (CGVS, p. 13). Van iemand die heel zijn leven, gedurende een periode van meer dan 30 jaar, op dezelfde plaats woonde kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij een gedetailleerde en duidelijke beschrijving kan geven van waar hij woonde. Dat u daar niet in slaagde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dahula.

Niet alleen is uw kennis over Dahula en uw regio eerder gebrekkig, u maakte ook enkele grote fouten over de regio en het dorp waar u woonde, fouten die onaanvaardbaar zijn voor iemand die beweert dat zijn ganse leven daar te hebben gewoond. Vooreerst gaat u de mist in met de situering van de door u opgesomde omliggende dorpen en steden. Zo beweert u dat Zorava en Khana Sor (Xanasor) de twee dichtstbijzijnde dorpen bij Dahula zijn (CGVS, p. 9). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat dit niet het geval is en andere dorpen dicht bij Dahula gelegen zijn (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Verder beweerde u ook dat zowel Borek als Sinun ten noorden van Dahula gelegen zijn en dat om van Dahula naar Borek te gaan, men eerst via Sinun moet gaan (CGVS, p. 10). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat zowel Borek als Sinun niet ten noorden van Dahula gelegen zijn, maar respectievelijk ten oosten en ten westen. Maar vooral, uw uitleg dat men Sinun moet passeren om naar Borek te gaan houdt bijgevolg ook geen steek, daar Dahula in het midden tussen beide steden gelegen is. Van iemand die daadwerkelijk afkomstig is van Dahula kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van zijn regio en de omliggende dorpen en steden. Verder slaat u ook wat betreft de ligging van de stad Sinjar de bal mis. Zo beweert u dat de stad Sinjar ten noorden van Dahula gelegen is (CGVS, p. 16), dit terwijl uit objectieve informatie blijkt dat Sinjar zich duidelijk ten zuiden van Dahula situeert (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Dat u Sinjar, nochtans de hoofdstad van uw district, niet correct kan situeren ten opzichte van uw dorp is onbegrijpelijk. Tot slot bent u niet op de hoogte van de Arabische naam van Dahula en gaat u ervan uit dat het ook in het Arabisch 'Dahula' is

(CGVS, p. 8). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat de benaming in het Arabisch niet 'Dahula', maar wel 'al-Qadisiyah' is (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Dat u dergelijke vergissingen begaat betreffende de door u beweerde regio van herkomst ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dahula en de provincie Nineveh.

Voorts kunnen ook de verklaringen van uw echtgenote T. B. J. (CG 16/18275B en OV 8.337.646) wat betreft haar herkomst en verblijfplaatsen niet overtuigen. Hoewel zij beweert heel haar leven in Dahula gewoond te hebben, waarvan meerdere jaren samen met u, heeft ook zij een zeer gebrekkige kennis van de regio en blijven haar verklaringen bijzonder vaag en algemeen (CGVS, p. 6-10). Hierbij komt nog dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende jullie plaats van herkomst en verblijf. Zo beweerde u dat u in het zuiden van de stad woonde (CGVS, p. 7), terwijl uw echtgenote dan weer beweerde dat jullie in het oosten van Dahula woonden (gehoorverslag T., B. J., p. 6). Zijzelf kon zelfs geen adres opgeven waar jullie woonden. Dat zij analfabete zou zijn, is een onvoldoende verklaring om niet te kunnen uitleggen waar jullie woning zich ergens in Dahula bevond (gehoorverslag T., B. J., p. 6). Hiernaast is het ook zeer opmerkelijk dat u aanhaalt dat er in Dahula een politiekantoor was (CGVS, p. 8-9), terwijl uw echtgenote net beweert dat het politiekantoor in Sinun was en er in Dahula zelf geen politiekantoor was (gehoorverslag T., B. J., p. 7-8). Zelf is uw beschrijving van de plaats waar het politiekantoor zich bevindt dan weer heel pover: u stelt heel algemeen dat u van bij u thuis gewoon via "de straat" verder ging en wat verderop het politiekantoor lag. Dit alles is bijzonder beperkt en allesbehalve overtuigend (CGVS, p. 9). Waar u verder bovendien verklaarde dat uw burens links en rechts van uw woning M. en H. waren (CGVS, p. 9), beweerde uw echtgenote dan weer dat jullie directe burens I. en Ib. waren. Evenmin kon uw echtgenote verduidelijken welke gebuur aan welke kant van jullie huis woonde (gehoorverslag T., B. J., p. 8-9). Dat u en uw echtgenote dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen betreffende jullie woonplaats en regio van herkomst is onbegrijpelijk en sterkt verder het vermoeden dat jullie niet afkomstig zijn van de door u beweerde regio van herkomst.

Daarenboven is het ook opvallend dat uw echtgenote enerzijds wel weet te zeggen dat de regio in hoofdzaak wordt bevolkt door Yezidi's, terwijl zij over deze bevolkingsgroep totaal niets kwijt kan aan extra informatie (gehoorverslag T., B. J., p. 7). U weet dan weer niet in welk ziekenhuis uw kinderen werden geboren, u situeert dit in Sinun, maar herinnert zich de naam van het ziekenhuis - nochtans het enige in jullie buurt - niet meer (CGVS, p. 6).

Hiernaast valt ook op dat u geen recente gebeurtenissen kan opnoemen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan. Zo werd u specifiek gevraagd om concrete voorbeelden te geven van incidenten of gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in de laatste maanden voor uw vertrek, waarop u enkel kon antwoorden dat u niet wist wat er plaatsvond. Het enige wat u én uw echtgenote weten te zeggen is dat IS Sinjar ingenomen had op 3 augustus 2014, een grote en algemeen geweten gebeurtenis, die volop werd beschreven in de lokale en internationale pers (CGVS, p. 11-12, én gehoorverslag T., B. J., p. 9). U slaagt er echter niet in om voorbeelden te geven van concrete incidenten of gebeurtenissen die uw herkomst uit Dahula kunnen staven. Ook dit sterkt het vermoeden dat u zelf niet afkomstig bent van Dahula. Dat jullie, de opmars van IS aan den lijve zouden hebben meegemaakt, niet verder komen dan deze algemene uitspraak en hierover geen doorleefde en meer gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen, is bijzonder frappant. Bovendien heeft u niet alleen geen weet van specifieke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw dorp, u heeft ook geen enkel idee wie momenteel de controle heeft over Dahula, al vermoedt u dat het nog steeds onder de controle van IS staat (CGVS, p. 11). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat Dahula, en bij uitbreiding het Sinjar-district, momenteel onder controle staat van Koerdische troepen (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). Dat u niet weet onder wiens controle Dahula momenteel staat wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie en uw regio van herkomst. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleidingen vormen voor zijn vertrek en dat hij zich informeert over de situatie in zijn regio van herkomst. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen, doet afbreuk aan de waarachtigheid van uw vluchtrelaas én herkomst.

In hetzelfde verband dient opgemerkt dat u zich niet meer wist te herinneren wanneer de laatste verkiezingen in Irak plaatsvonden, noch wie de gouverneur van uw eigen provincie Mosul op het moment van uw vertrek was (CGVS, p. 16).

Tot slot valt ook op dat u geen enkel document voorlegt ter staving van uw asielaanvraag, bijgevolg legt u ook geen enkel document voor dat uw herkomst uit Dahula, provincie Nineveh, kan aantonen. In dit verband doet er zich bovendien een ernstige tegenspraak voor. Op het CGVS verklaarde u in Irak over een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs te beschikken, maar bent u formeel dat u nooit over een Iraaks paspoort hebt beschikt (CGVS, p. 16). In de vragenlijst van de DVZ liet u nochtans klaar en duidelijk optekenen dat u uw Iraaks paspoort in Irak heeft achtergelaten (zie vraag 24). Dit alles laat

ernstig vermoeden dat u niet de waarheid spreekt over uw documenten en iets te verbergen heeft. Hoe dan ook, uw gebrek aan documentatie versterkt de twijfels die er gerezen zijn bij de door u aangehaalde herkomst en verblijfplaatsen.

Het bovenstaande in acht genomen, moet worden geconcludeerd dat aan uw verklaringen over uw verblijf in Dahula, en de provincie Nineveh in het algemeen, geen geloof gehecht kan worden. Dat u wel enkele steden, dorpen, wijken of bezienswaardigheden kon opnoemen kan bezwaarlijk gezien worden als bewijs van uw herkomst uit de regio en doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Gelet op de grote hiaten in uw verklaringen lijkt dit immers eerder te wijzen op het slecht ingestudeerde karakter van uw verklaringen. Gezien de problemen die u aanhaalt voor uw vertrek uit Irak enkel voortkomen uit de algemene veiligheidssituatie in de provincie Nineveh, ondergraaft deze conclusie ook in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Beiden zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit de provincie Nineveh kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen en de nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan u worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Ten aanzien van T., B. J.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische van Koerdische origine te zijn. U bent geboren in Dahula, provincie Nineveh, en woonde daar eerst samen met uw moeder. Toen uw moeder trouwde met een andere man ging u bij uw familie en toekomstige echtgenoot in Dahula wonen, waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak. U bent nooit naar school gegaan en hebt ook nooit gewerkt. U bent op 22 februari 2007 gehuwd met T. N. E. (CG 16/18275 en OV 8.337.646), die momenteel samen met u in België verblijft en hier asiel heeft aangevraagd. Jullie hebben één zoon en twee dochters, alle drie verblijven ze hier in België.

Op 3 augustus 2014 kwam Daesh naar uw regio en besloot u te vluchten. In Irak is er geen zekerheid, zo was er eerst Saddam, nadien kwam Daesh, na Daesh zal waarschijnlijk de Hashd Al-Shaabi komen en wat daarna gaat komen weet u nog niet. In Irak is het nooit veilig en omwille van de opmars van Daesh besloot u uiteindelijk te vluchten. Op 3 augustus 2014 vertrok u uit Irak en ging u te voet en met de wagen naar Turkije. U verbleef gedurende een periode van ongeveer twee jaar illegaal in Turkije en besloot op 3 september 2016 Turkije te verlaten. Van Turkije reisde u verder om vervolgens via Bulgarije, Hongarije en Oostenrijk in België aan te komen. U kwam hier aan op 19 oktober 2016 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op dezelfde vluchtredenen die door uw echtgenoot (T., N. E., CG 16/18275 en OV X) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende vluchtredenen aan. In hoofde van uw man werd reeds een beslissing genomen, deze beslissing is ook op u van toepassing, én luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, § 2, c), 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Verzoekers ondernemen een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen te weerleggen. Zij ontkennen daarbij niet dat zij niet op alle vragen konden antwoorden, maar duiden op hun persoonlijke situatie tijdens het interview. In dit kader onderstrepen verzoekers dat zij op voldoende andere vragen konden antwoorden, rekening houdend met de stress van het interview en het tijdsverloop dat gevolgen heeft voor hun herinneringen. Verder benadrukken zij dat verzoekster analfabeet is en amper buitenkwam, waarbij zij niet weet of iets in het oosten of in het zuiden gelegen is en dat verzoeker slechts tot het zesde leerjaar naar school ging zodat zijn kennis eveneens te beperkt is.

Verzoekers hekelen voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hen grote fouten over hun regio en dorp verwijt en verwijzen opnieuw naar de omstandigheden waarin zij zich bevonden tijdens het interview en de kennis die zij wel over een hele reeks andere elementen hebben, aldus verzoekers.

Voorts betogen verzoekers dat zij beiden de naam I. H. benoemden als één van hun burens en hen aldus geen tegenstrijdigheid op dat vlak kan worden verweten. Zij laken bovendien dat verzoekster enkel geconfronteerd werd met het feit dat verzoeker andere namen had genoemd zonder dat deze evenwel werden weergegeven. Verzoeker werd daarenboven geheel niet met dit gegeven geconfronteerd.

Verzoekers volharden in het gegeven dat zij over geen enkel document beschikken en voeren daarbij aan dat zij beiden geen contact meer hebben met hun familie om via die weg eventueel (kopieën van) documenten te bekomen.

Tot slot merkt verzoeker op dat, gezien de geloofwaardigheid van verzoeker hun regio en herkomst onterecht in twijfel werd getrokken, de subsidiaire beschermingsstatus onderzocht dient te worden.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekers samen met een aanvullende nota hun identiteitskaarten en deze van hun kinderen neer samen met een vertaling (rechtspiegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtspiegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekers voeren aan dat zij Irak hebben verlaten nadat Daesh naar hun regio kwam op 3 augustus 2014. In de bestreden beslissingen wordt verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof gehecht kan worden aan hun herkomst en de door hen aangehaalde verblijfplaatsen in de provincie Nineveh te Irak, vermits (i) verzoekers gebrekkige kennis over zijn regio afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn herkomst en verblijfplaatsen, (ii) verzoeker enkele grote fouten maakte over de regio en het dorp waar hij woonde, die onaanvaardbaar zijn voor iemand die beweert zijn ganse leven daar te hebben gewoond, (iii) ook verzoeksters verklaringen wat betreft haar herkomst en verblijfplaatsen niet overtuigen, (iv) er opvallende hiaten zijn in hun kennis, zoals het gegeven dat verzoekster niets kwijt kan aan extra informatie over Yezidi's en verzoeker niet kan duiden in welk ziekenhuis zijn kinderen geboren werden, (v) verzoekers geen enkele recente gebeurtenis kunnen opnoemen die zich in hun regio zou hebben voorgedaan en (vi) verzoekers geen enkel document voorleggen ter staving van hun asielaanvraag en bovendien een ernstige tegenstrijdigheid opvalt in verzoekers verklaringen aangaande het feit of hij ooit in het bezit is geweest van een Iraaks paspoort.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekers er in onderhavig verzoekschrift niet in slagen de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoekers hun herkomst en verblijfplaatsen in Nineveh niet aannemelijk maken, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van hun verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekers er ter verklaring van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen op wijzen dat zij tijdens "het interview" onder stress stonden en dat het tijdsverloop een belangrijke rol speelt vermits het gevolgen heeft op de herinneringen, slagen zij er allerminst in verschoning te bieden voor de vastgestelde hiaten en tegenstrijdigheden in hun verklaringen aangaande hun herkomst en verblijfplaatsen. De Raad merkt op dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een asielaanvraag, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is om alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dit ongeacht het tijdsverloop, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielaanvraag uitmaken.

De Raad is voorts van oordeel dat noch het beweerde analfabetisme van verzoekster, noch de bewering dat verzoekster amper buiten kwam en noch het gebrek aan scholing van verzoeker voldoende verschoning zijn voor de gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen. Ook van personen met een lage scholingsgraad of zelfs van een ongeletterde asielaanvraag mag worden verwacht dat zij afdoende correct kunnen antwoorden op vragen die betrekking hebben op hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, de veiligheidssituatie, geografische gegevens, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Overigens stelt de Raad vast dat verzoekster probleemloos diverse documenten ondertekende met een eigen handtekening (bijlage 26, vragenlijst, ontvangstbewijs kopie van de vragenlijst, de bevestiging dat zij de tolk begrijpt, de verklaring die de Belgische autoriteiten de toelating geeft inlichtingen in te winnen, de verklaring van woonstkeuze en de verklaringen betreffende procedure). Bovendien merkt de Raad op dat, waar verzoekster in het onderhavige verzoekschrift aanvoert dat zij niet weet waar het oosten of het zuiden gelegen is, dit haaks staat op haar verklaringen tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) waarbij zij zelf hun woonplaats op basis van de windrichtingen situeert: "Waar in Dahula overal gewoond? Ten westen van Dahula." (administratief dossier, stuk 5b, p. 6).

Alwaar verzoekers betogen dat verzoekster één van de burens als I.H. benoemt en ook verzoeker H. als één van hun burens aanduidt, moet worden vastgesteld dat zij er allerminst in slagen om de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen aangaande de namen van hun burens in Dahula te herstellen. Zo geeft verzoekster gedurende haar gehoor immers aan dat de burens familieleden zijn zodat geenszins kan worden ingezien dat verzoeker aangeeft dat het "gewoon onze burens" zijn en hij aldus hun volledige

naam niet kent (administratief dossier, stuk 5 (verzoeker), p. 9 en stuk 5b (verzoekster), p. 8-9). Dit alles biedt overigens geen verklaring voor de vaststelling dat verzoekster naast I.H. nog I. als buur aanduidt, daar waar verzoeker spreekt van M..

Met het verweer dat verzoekster enkel geconfronteerd werd met het feit dat verzoeker andere namen had genoemd, zonder dat die namen echter werden weergegeven en dat verzoeker zelfs geheel niet met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, slagen verzoekers er evenmin in hun verklaringen in overeenstemming te laten schijnen. De Raad wijst in dit verband op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: "*Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren*". In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien hebben verzoekers door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen zij ook hebben gedaan, zodat het uiteindelijke doel van artikel 17, § 2 van het voormelde koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van herkomst van de verzoekers, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekers. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekers van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoekers. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoekers daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoekers over hun beweerde regio van herkomst in samenhang met de foutieve en onjuiste antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoekers gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan hun beweerde verblijf in Dahula, provincie Nineveh tot aan hun vertrek uit Irak in augustus 2014. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoekers aangaande hun herkomst en verblijfplaatsen in Nineveh ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

De originelen van hun identiteitskaarten en van deze van hun kinderen die verzoekers ter terechtzitting neerleggen samen met een vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 9) doen geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Deze identiteitskaarten werden allen afgeleverd op dezelfde datum, 23 oktober 2013, zodat deze bezwaarlijk een bewijs kunnen vormen voor het verblijf van verzoekers in de provincie Nineveh na deze datum. Bovendien heeft verzoekster verklaard dat haar laatste identiteitskaart dateert van haar huwelijk in 2007 (gehoorverslag p. 11) en spreken verzoekers elkaar tegen over waar zij hun identiteitskaarten dienden af te halen: verzoeker verklaarde dat dit in Sinjar was terwijl verzoekster verklaarde dat dit in Sinun was (respectieve gehoorverslagen, pp. 11 en 16). Voorts dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Bijgevolg zijn deze documenten evenmin van aard de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het asielrelaas van verzoekers niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad benadrukt dat ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat aan de Iraakse nationaliteit van verzoekers op zich niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maken verzoekers echter niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit Dahula, provincie Nineveh.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoekers dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoekers er niet in slagen hun beweerde herkomst uit de provincie Nineveh aannemelijk te maken. Bijgevolg hebben verzoekers niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op hun schouders rust.

Door het feit dat verzoekers als asielzoekers geen reëel beeld bieden op hun verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhinderen zij de Belgische overheden hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER